

УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ

Питання управління ліквідністю страховика є мало досліджуваним, на відміну від управління ліквідністю банківських установ та інших підприємств. Серед напрацювань науковців можна зустріти лише окремі аспекти управління ліквідністю страхової компанії в контексті управління її фінансовою стійкістю. Такий стан справ, на нашу думку, негативно позначається на діяльності зазначених суб'єктів, оскільки недослідженими залишаються ряд проблем, які мають значний вплив на рівень розвитку страховика (фактори впливу на діяльність страхової організації, напрямки управління ліквідністю, сучасні методи управління, тощо).

Оскільки, зазвичай, ліквідність страховика розглядається у контексті його фінансової стійкості, управління ліквідністю вивчається як складова системи управління саме фінансовою стійкістю компанії. У даному випадку доцільно звернутися до напрацювань Н.М. Добоша [1], який окреслив управління фінансовою стійкістю страховика як систему заходів, здійснення яких має на меті забезпечити його фінансову стійкість у довгостроковому періоді. Такі заходи автором запропоновано проводити поетапно: визначити цільові орієнтири та впроваджувати механізм управління фінансовою стійкістю; формувати аналітичне забезпечення з метою досягнення та управління фінансовою стійкістю страхових організацій; управляти ризиками втрати фінансової стійкості страховика.

Крім того, науковцем було введено поняття «таргетування фінансової стійкості страховика», під яким розуміється комплекс заходів, які необхідно прийняти з метою реалізації такої фінансово-економічної політики, яка дала б змогу підтримувати фінансову стійкість в довгостроковому періоді. Таким чином, зроблено висновок – забезпечення та підтримку фінансової стійкості страховика потрібно розглядати в контексті сукупності цілей організації залежно від періоду їхнього досягнення.

Зважаючи на зазначене, вважаємо, що управління ліквідністю страховика має бути складовою загальної Політики управління страховою компанією, яка розглядатиметься та затверджуватиметься власниками компанії чи її уповноваженими органами. Такий підхід є цілком оправданим, оскільки:

1. Політика управління компанією розробляється на

довгостроковий період та враховує різноманітні фактори впливу на діяльність суб'єкта.

2. Вона стосується різних аспектів діяльності компанії (структурних підрозділів, показників діяльності, тощо), які в комплексі направлені на досягнення однієї цілі.

3. Реалізація Політики передбачає застосування різного роду заходів, методів, процедур, які можуть повторюватися для окремих аспектів.

4. Підсумки реалізації затвердженої Політики мають бути систематизовані в одному документі, ознайомлення з яким дозволить зробити висновки про діяльність компанії, ефективність системи управління, недоліки тощо.

Таким чином, пропонується управління ліквідністю страхової компанії прописати окремим розділом загальної Політики управління компанією, де окреслити механізм управління нею. Даний механізм може мати такий вигляд (рис. 1).

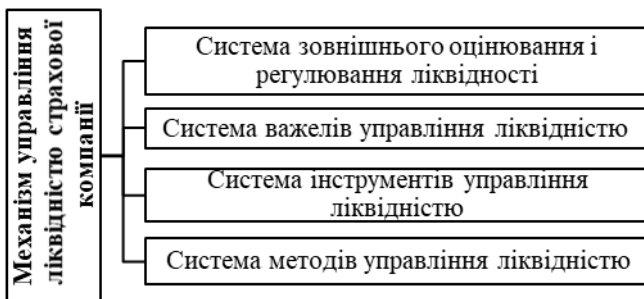

Рисунок 1 – Механізм управління ліквідністю страхової компанії

Реалізація дій в межах представленого механізму буде лише частиною загального алгоритму дій з управління ліквідністю страховика, який умовно можна поділити на декілька стадій: організація управління ліквідністю; аналіз ліквідності; планування показників; регулювання; контроль за ліквідністю та якістю виконання процесу управління в цілому.

Інформаційні джерела:

5. Добош Н. М. Управління фінансовою стійкістю страховика: автореф. канд. екон. наук: 08.00.08 / Львівський національний університет ім. Івана Франка. Львів, 2010. 20 с.